

QUE LA TEUA SALUT LABORAL NO PAGUE LA CRISI

Manifest en la campanya “Menys Precarietat - Més Salut”

La salut laboral de les persones que treballen no pot pagar els efectes de la precarietat creixent que s'està produint amb motiu de la crisi econòmica i financera. L'actual model econòmic global ha demostrat la seua incapacitat per a generar justícia social global i distribució equilibrada global dels recursos.

Tindre o no treball i en quines condicions realitzar-lo determina que el treball genere salut o provoque malaltia. Perquè el treball mai no és neutral, hem de pensar quin ha de ser l'objectiu a perseguir, la salut de les persones treballadores o el desmesurat enriquiment econòmic.

El nombre de persones parades, la incertesa en el lloc de treball, les taxes de temporalitat, les polítiques desreguladores, l'excessiva subcontractació i el treball submergit, entre d'altres, vénen sent factors que situen la taxa de precarietat laboral en l'estat espanyol com la més alta dels estats europeus.

La precarietat afecta la salut de totes les persones que treballen davall els seus efectes, al rebaixar-se els estàndards de seguretat i salut laboral dels llocs en precari, exposant a un nombre molt alt de persones davant dels riscos laborals i la sinistralitat. En especial a alguns col·lectius particularment sensibles i desprotegits: dones amb més treballs precaris que homes, immigrants que treballen amb escassa protecció de la seua salut laboral si no en situacions de clara explotació o de treball submergit, parats majors amb difícil reubicació laboral, joves amb contractes temporals que veuen dificultada la seua emancipació, l'accés a la vivenda i la construcció de projectes vitals...

La inestabilitat laboral que ocasiona el treball en precari conduïx a una progressiva precarietat social en les persones treballadores que miren el futur amb incertesa enfrontant més trastorns de salut (major morbiditat, més mortalitat per patologies cardiovasculars) i desequilibris de tipus social (sentiments d'inferioritat, exclusió), familiar (pèrdues de confiança en si mateix, ruptures, inestabilitat), psicològic (desestabilització emocional, ansietat, depressió, pitjor salut mental) i personal (estils de vida insans) que les persones que tenen un treball estable.

No poden existir diferents nivells de protecció en la seguretat i la salut entre les persones treballadores en funció de l'estabilitat de la seua ocupació, perquè la salut laboral no pot ser moneda de bescanvi, ni tan sols en els temps de crisi econòmica.

Des de la Confederació Intersindical creiem que són necessàries mesures que asseguren la qualitat en l'ocupació i la seguretat i salut laboral per a les persones que treballen.

- ◆ Denunciar la precarietat com a forma inacceptable de contractació laboral i incompatible amb estàndards admissibles de seguretat i salut laborals.
- ◆ Compliment de la LPRL i la legislació laboral de riscos laborals. Augment dels nivells de control i inspecció en l'Administració i les Empreses amb l'objectiu d'aconseguir situacions laborals sanes, dignes i segures.
- ◆ Establir polítiques d'ocupacions estables i salaris dignes. Incorporació de criteris contra la precarietat en els convenis col·lectius. Eliminar les subcontractacions que suposen riscos en la seguretat i salut de les persones que treballen.

- ◆ Avaluació i prevenció dels riscos laborals com a principi per a començar a assegurar condicions dignes i saludables de treball.
- ◆ Adopció de mesures en el mercat laboral que s'oposen a la flexibilitat laboral i la desregulació del mercat de treball, que lluiten contra la descohesió social que ocasiona la precarietat laboral, les condicions de treball insalubres i que eviten situacions de violència laboral o de gènere en el treball.
- ◆ Exigència de canvis en l'organització del treball. Que s'antepose el benestar de les persones que treballen, la seua seguretat física i psicològica davant l'explotació, l'abús, l'especulació i l'enriquiment econòmic.
- ◆ Potenciació en l'Administració i les Empreses d'Observatoris que analitzen i supervisen les condicions en com es desenvolupa el treball i la seua influència sobre la salut laboral de les persones que treballen. Establiment d'indicadors de precarietat en els contextos laborals.
- ◆ Establiment de col·laboracions entre l'Administració Laboral i la Sanitària per a assegurar la protecció de la salut laboral de les persones que treballen. Reforç del servei públic sanitari perquè arribe a ser proporcional al nombre de persones treballadores i no es veja limitat per l'augment de la població.
- ◆ Seguiment i avaluació de l'evolució de les Malalties Professionals. Modificacions en la Llei de la Seguretat a fi de reconèixer com a malaltia professional aquelles relacionades amb el treball.
- ◆ Establiment de programes específics per a la protecció dels col·lectius en risc que impedisquen el seu treball en precari. Avaluació d'eixos programes per a comprovar la seua efectivitat.
- ◆ Desenvolupament del principi d'igualtat entre els sexes en la promoció de la salut i enfocament específic de gènere en el tractament de problemes de seguretat i salut laboral.
- ◆ Rebuig de la reforma de la Llei d'Estrangeria que reforça la supeditació a les lleis del mercat laboral i no contempla les persones immigrants com a persones amb drets. Lluitar contra els brots de xenofòbia i la permissivitat amb què es tracta, així com amb l'ús electoralista de la immigració. Accés a la ciutadania i dret a la reagrupació familiar de les persones immigrants.